МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ імені ТАРАСА ШЕВЧЕНКА Повстен А.Я.

ЗВІТ до лабораторної роботи №3:

напівпровідникові діоди

ББК 73Ц І-72

Укладач: Повстен А.Я.

I-72 Звіт. Моделювання пасивних RC-фільтрів./ укл. Повстен А.Я – К. : КНУ ім. Т. Шевченка, 2021. – с. (Укр. мов.)

Зміст:

- 1.Вступ
 2. Теоретичні дані
 3. Загальний вид схеми
 4.Випрямлювальний діод
 5. Стабілітрон
 6.Фотодіод

- 7.Висновок

Вступ:

Ця лабораторна робота присвячена вивченню властивостей напівпровідникових діодів — найпростіших нелінійних елементів електронних схем та вимірюванню їх вольт-амперних характеристик.

Мета роботи — навчитися одержувати зображення ВАХ діодів на екрані двоканального осцилографа, дослідити властивості р-п—переходів напівпровідникових діодів різних типів.

Метод вимірювання:

- 1) одержання зображення BAX діодів на екрані двоканального осцилографа, який працює в режимі характериографа;
- 2) побудова ВАХ діодів шляхом вимірювання певної кількості значень сили струму ІД, що відповідають певним значенням та полярності напруги UД, і подання результатів вимірів у вигляді графіка.

Теоретичні дані:

Напівпровідниковий діод— це напівпровідниковий прилад з одним p-n—переходом і двома виводами. Де p-n—перехід — перехідний шар, що утворюється на межі двох областей напівпровідника, одна з яких має провідність n-типу, а інша — провідність p-типу.

Вольт-амперна характеристика (BAX) діода — це залежність сили струму Ід через p-n-перехід діода від величини і полярності прикладеної до діода напруги Uд.

Характериограф — електронно-променевий прилад, на екрані якого можна спостерігати графіки функцій будь-яких фізичних величин, що можуть бути перетворені у пропорційні їм напруги, наприклад, графіки залежності сили струму Ід від напруги Uд.

Розглянемо роботу р-п-переходу, утвореного на межі поділу двох середовищ, які являють собою один і той же напівпровідник, в одну з частин якого введені донорні домішки і яка відповідно має провідність п-типу (тобто перше середовище – це матеріал п-типу), а в іншу введені акцепторні домішки і яка має провідність р-типу (друге середовище – матеріал р-типу). Концентрація вільних електронів в матеріалі п-типу набагато більша, ніж концентрація вільних дірок. Тому електрони в матеріалі п-типу називають основними носіями заряду, а дірки – неосновними носіями заряду. В матеріалі р-типу — навпаки: дірки ϵ основними носіями заряду, а електрони неосновними. Якщо матеріал п-типу привести в контакт з матеріалом р-типу, то почнеться процес дифузії. Аналогічно, дірки будуть дифундувати з матеріалу р типу (де їх концентрація велика) в матеріал п-типу (де їх концентрація мала). Зрозуміло, що при двох вищезгаданих процесах матеріал п-типу буде втрачати негативний заряд і набувати позитивного заряду, а матеріал р-типу, навпаки, буде втрачати позитивний заряд і набувати негативного заряду. В результаті в області контакту буде виникати електричне поле, яке буде протидіяти подальшому переходу електронів в р-область та дірок в п-область, і між матеріалом п-типу і матеріалом р-типу виникатиме різниця потенціалів. Ця різниця потенціалів називається контактною різницею потенціалів фк, а вищезгадане електричне поле – полем р-ппереходу Ер-п. На Рис. 1 утворення контактної різниці потенціалів ілюструється енергетичною діаграмою для електронів.

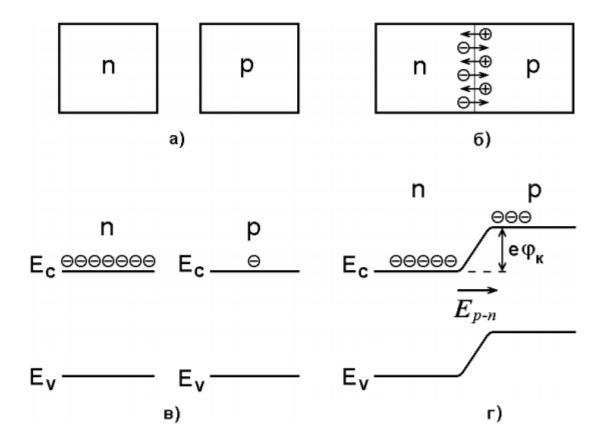

Рис. 1. Утворення контактної різниці потенціалів φ_{κ} на межі поділу напівпровідників n- і p-типу (в області p-n-переходу): а) і в) — напівпровідники n- і p-типу до утворення контакту між ними та відповідні енергетичні діаграми для електронів; б) і г) утворення контакту між напівпровідниками n- і p-типу та відповідна енергетична діаграма для електронів. На **Рис. 16** показано дифузію основних носіїв заряду (електронів з n-області та дірок з p-області) через область контакту, яка супроводжується виникненням електричного поля p-n-переходу E_{p-n} та відповідної контактної різниці потенціалів φ_{κ} (**Рис. 1г**). На **Рис. 1в** і **1г** вздовж осі ординат відкладено енергію електронів, вздовж осі абсцис — просторову координату.

Практична частина:

Вигляд схеми:

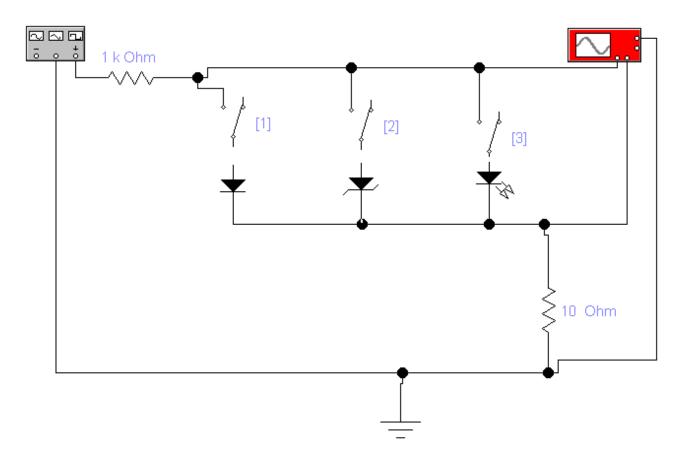

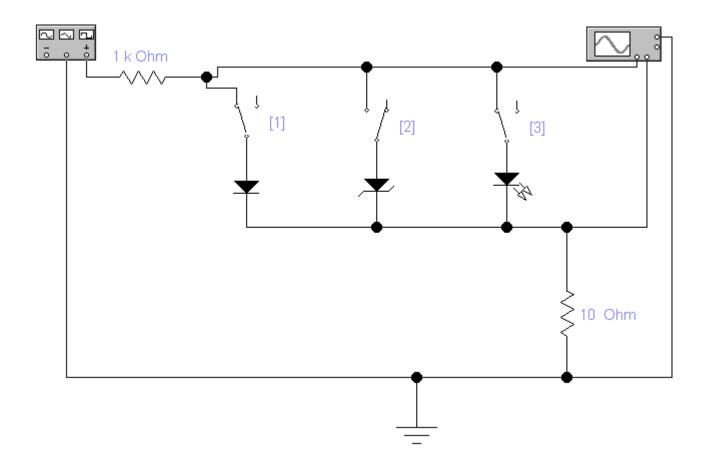
Схема підключення діодів

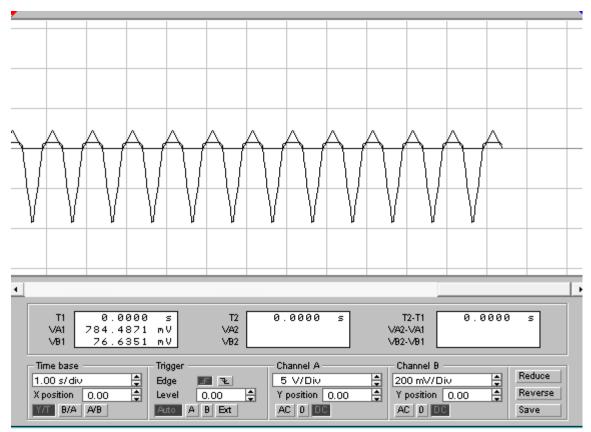
Перший ключ- випрямлювальний діод,

Другий ключ -стабілітрон,

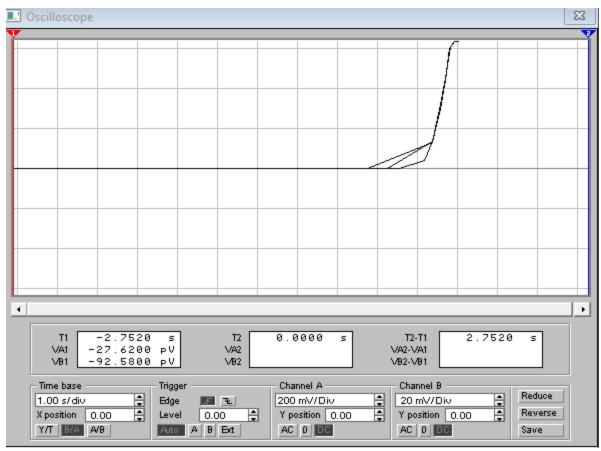
Третій ключ- фотодіод.

Випрямлювальний діод:

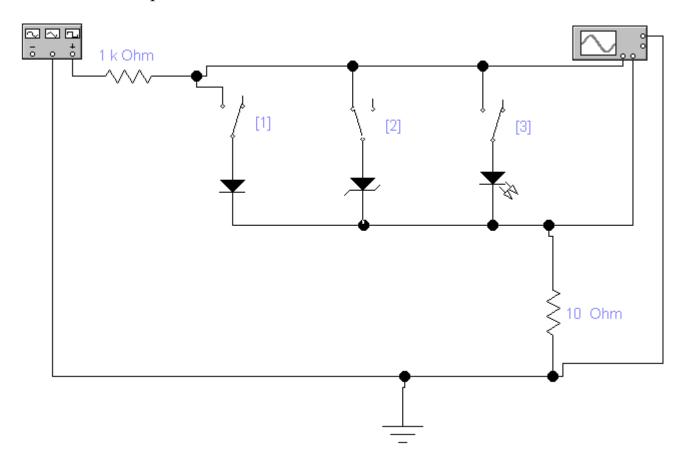

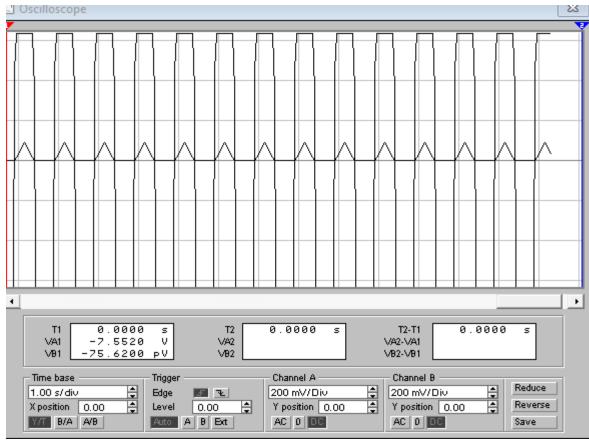
Напруга на діоді

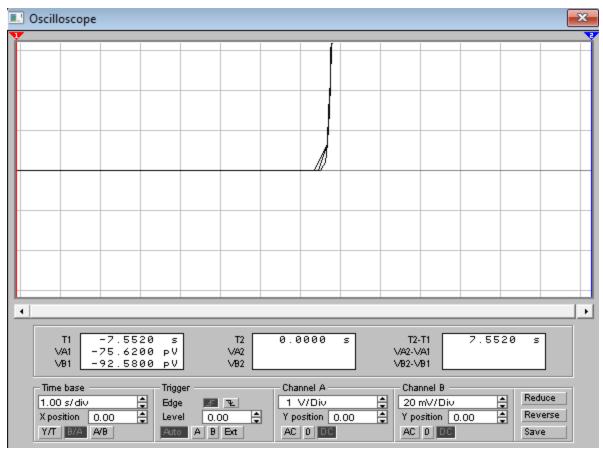
ВАХ діоду

Стабілітрон:

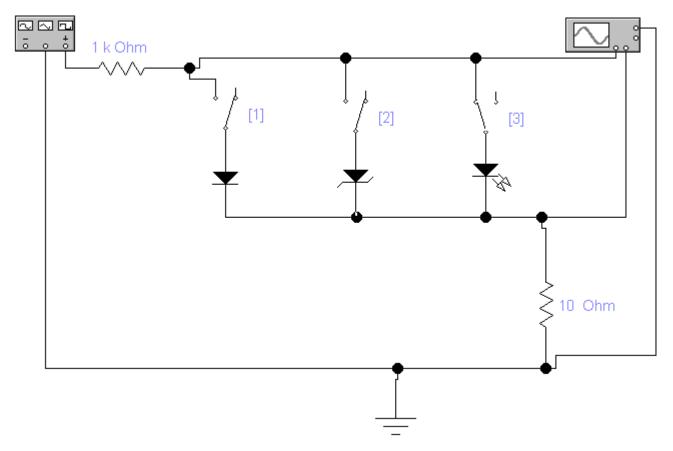

Напруга на стабілітроні

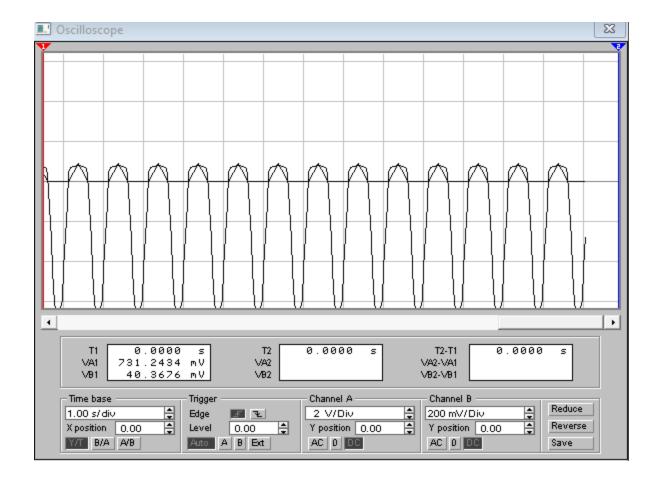

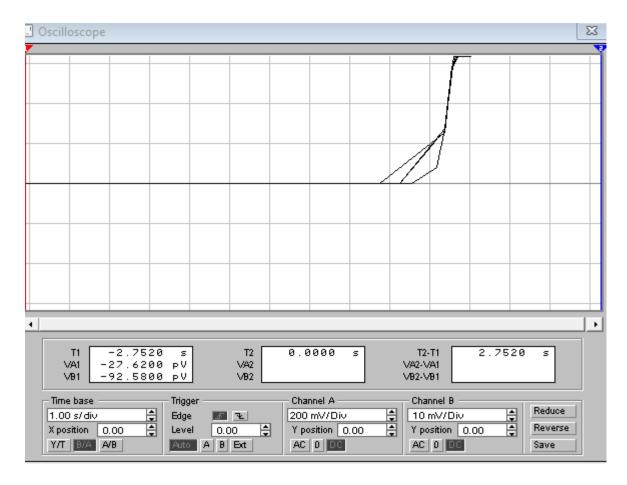
ВАХ стабілітрону

Фотодіод:

Нижче, напруга на фотодіоді:

ВАХ фотодіоду.

Висновок

У даній лабораторній роботі я досліджував поведінку деяких діодів(випрямляючого діода, фотодіода та стабілітрона) вимірював їх ВАХ та напругу.